

Énekeljétek az Úrnak új énekét, mert csodákat tett! **Zsolt 98, 1**

Keresztény Gyülekezet! Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ma az éneklés vasárnapja van. Ezen a vasárnapon a zsoltáriró buzdítását halljuk: Énekeljétek az Úrnak új énekét.

Az egyházi éneklés az imádság sajátos formája. Ezt tükrözi az, hogy sok gyülekezetünkben máig is, amikor imádságos könyvről beszélnek, az énekeskönyvet értik alatta. Hiszen énekeink szövege mind imádságok, Istent dicsérő zsoltárok, hálaadások, könyörgések. Ha valaki nem tud imádkozni, nyissa csak ki énekeskönyvét, és olvassassa az énekek szövegét, hamar talál köztük olyat, amelyik az ő élethelyzetét, gondolatait fogalmazza meg.

Az énekek a hit személyes mélységeibe visznek bele, úgy, hogy azonosulni tudunk a szerző gondolataival, érzelmeivel, és az ő hite, amelyből megszülettek ezek az énekek, a mi hitünket is erősíti. Van, amikor nem találunk szavakat örömről, hála kifejezésére, amikor azt sem tudjuk, mit kellene kérnünk Istentől, vagy amikor a bánat, a gyász megbénítja lelkünket, ilyen alkalmakra is meríthetünk az egyház gazdag énekkincséből.

Mégis sokan vannak, akik bátortalanul énekelnek, és sokan, akik nem mernek énekelni. Pedig zenét hallgatni a legtöbb ember szeret. Mindenki a maga ízlésének, életkorának megfelelően. De énekkultúránk passzív, csak befogadó. Ami annyit jelent, hogy hallgatni szeretjük a zenét, viszont az istentiszteleten hangosan énekelni már nem mindenki szeret. Mi lehet ennek az oka? Ha bárkit megkérdeznénk, azt mondaná: nem tudok énekelni.

Az egyházi ének azonban nem hang kérdése, az egyházi ének a szív kérdése. Mikor tud valaki énekelni? Mikor érzi úgy, hogy jó énekelni, hogy kell énekelni? Akkor, amikor valamit mélyen átél: örömet, bánatot, vágyódást, mélységet, magasságot. Amikor mindez személyes élménnyé válik, akkor nincs más, csak az ének, ami kifejezheti a bensőnkben, a lelkünkben történő folyamatokat.

Ezért van az, hogy az éneklésnek, a zenének gyógyító ereje van. Ősidők óta tudja ezt az ember. Ősidők óta van zeneterápia, a zene feszültséget old, depressziót űz, javítja a kedélyállapotot, és biztos, hogy a zenének nincsenek olyan kockázata és mellékhatásai, mint a gyógyszereknek. A Bibliából ismerjük, hogyan enyhítette Dávid zenéjével a depressziós Saul panaszait, hogyan énekelte a börtönben Pál apostol és Szilás, hogyan mentek énekelve a cirkuszokban a vadállatok elé a hitvallók, hogyan hangzott az üldözött protestánsok ajkán az Erős vár a mi

Istenünk, vagy a Ne csüggedj el kicsiny sereg, hogyan énekelt a koncentrációs táborban reggeli dicséretet Dietrich Boenhoeffer, és ezek csak kiragadott példák arra, hogy bizony, az éneklésben erő van.

Hangzik-e ma is az ének? Ha nem, miért nem? Jézus az mondja: amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj. A zsoltáríró és a vele együtt éneklő istentiszteleti közösség szíve tele volt az Isten iránti hálaadással, ezért énekeltek.

Húsvétkor nagy dolgot vitt véghez az Úr. Értsd meg, és tele lesz hálával, örömmel és dicsérettel a szíved! Így magasztalja az Urat Mária, Zakariás, Simeon, sőt a pásztorok is a mezőn, a sokaság, mikor látják Jézus csodáit, hozsánnát kiáltanak Jézusnak, stb.

Lehet, hogy mi nem azért nem énekelünk, mert nem tudunk énekelni, hanem azért, mert nincs mit énekelnünk? Mert nincs Istennek hála a szívünkben? Ha viszont megtelik a szívünk Isten szeretetével, a bűnbocsánat örömeivel, az üdvösség ígérete fölötti hálával, akkor magától is jön az ének.

Akkor tudunk énekelni, ha frissen, személyesen átéljük Isten szeretetét, jóságát, nagyságát, amely hatalmasabb bánatunknál, sorsunk mélységeinél és sötét eseményeinél, mert úgy szerette Isten a világot, és benne személyesen engem, hogy egyszülött Fiát, Jézust adta, hogy el ne vesszek, hanem örök életem legyen. Csak el ne felejtsük hozzátenni: Ha hiszek benne.

Az éneklés vasárnapján gondoljunk arra, hogy éneklésünk tükrözi hitünket, az Istenhez való viszonyunkat. Aki nem szokott, nem szeret énekelni, az tegye fel magának a kérdést: szeretem-e én Istent? Hálás vagyok-e neki? És kérje Jézust, hogy adjon neki olyan gyermeki lelket, amelyik örül az ajándékoknak, amelyik örül Isten ajándékainak, örül a Krisztusban kapott szeretetnek, és amelyikben ott él az Isten iránt való bizalom.

Énekeljete az Úrnak új éneket, mert csodákat tett!
Ámen!